

forbudet var et Indgreb i deres Dispositionsret og de Forudsætninger, hvorpaa de havde bygget deres Landbrug, og Hidsigheden efter at faa Lov til at udføre Korn, uanset den tilstedeværende stærke Trang til at bevare Beholdningerne her i Landet til eget Forbrug, var saa stærk, at det for at tjene et Par Krøner mere pr. Sæk, som de ventede at tjene paa Byggen, hastede med at faa Byggen ud af Landet paa Trods af alle rimelige Udsigter til en større Fortjeneste ved at vente et Par Maaneder, indtil den indenlandske Efterspørgsel efter Korn til Opfodring og Vedligeholdelse af Besætningerne i det middelstore Landbrug var vokset. Et andet Punkt, paa hvilket dette Modsetningsforhold ogsaa har gjort sig gældende, er det, som angaar Landets Forsyning med Brødkorn, et meget vigtigt Spørgsmaal under den nuværende Situation. Der er tidligere nævnt, at dette Spørgsmaal har været behandlet i et Møde, som blev holdt i Indenrigsministeriet, og hvor Repræsentanter for de tre store Landbrugsorganisationer var til Stede, fordi Ministeriet og Reguleringskommissionen ønskede at høre disse Repræsentanters Mening om disse Forhold. Der blev under dette Møde af Husmandsforeningernes Repræsentanter stillet et Forslag til dette Spørgsmaals Løsning. Dette Forslag gik ud paa for det første Udstedelsen af et Forbud mod Fodring med Brødkorn, Rug og Hvede, endvidere Fastsættelse af en Maksimalpris af 16 Kr. pr. Dobbeltcentner af Rug og Hvede og tilsvarende Maksimalpriser paa Mel og Brød samt en Henstilling fra Landbrugsorganisationerne til hele Landbruget, gaaende ud paa, at da Situationen var saaledes, at Beholdningen af Brødkorn kun var lige til Forsyning af Landets Befolkning med Brød, hvis ikke Tilførsel skete, maatte Landboerne opfatte det som Pligt at holde sig dette Forbud efterrettelig. Dette Forslag mødte Modstand fra de to andre Landbrugsorganisationers Side, men der blev ført Forhandlinger, som resulterede i, at Landhusholdningssekselskabets og Landboforeningernes Repræsentanter gik ind paa at anbefale denne Forbudsbestemmelse og Henstillingen til Landbrugerne om at holde sig den efterrettelig, medens Fastsættelsen af en Maksimalpris paa Rug, Brødkorn, Mel og Brød under ingen Omstændigheder kunde tiltrædes af Repræsentanterne for de to Landbrugsorganisationer.

Modsetningerne var altsaa overor-

dentlig skarpe, og jeg kan ikke se rettere, end at dette var Grunden til, at Indenrigsministeren kun gik til at udstede det Forbud, som alle tre Landbrugsorganisationer var enige om. Men det er tillige min Opfattelse, at den anden Side af Sagen, nemlig det at bidrage til at skaffe rimelige Brødkornspriser herhjemme, kan ikke løses alene paa denne Maade. Og skulde, hvad der ikke er at ønske, Forholdene udvikle sig saaledes, at Tilførslerne af Brødkorn fra Udlandet bliver vanskeliggjort, er det i alt Fald min Overbevisning, at Indenrigsministeren kommer til at gaa til Foranstaltninger, der er endnu skrappe, for at sikre Befolkningen i den kommende Tid, at der er tilstrækkeligt og nødvendigt Brødkorn til Stede her i Landet. Naar Forholdene har været saaledes, at Husmandsforeningerne stillede Forslag om en Maksimalpris paa Brødkorn, var vi vel klare over, at den Slags ekstraordinære Foranstaltninger altid er ubehagelige for en hel Del af Landets Beboere. Det var ikke, fordi vi ikke var klare over det, at vi fremsatte dette Forslag, men fordi vi tillige var klare over, at Spørgsmaalet om Kornpriserne i Danmark er et Spørgsmaal, som har en stor Interesse ikke alene i Forholdet til Forbrugerne, men ogsaa i et andet Forhold. Det er med Hensyn til Fastsættelsen af den Kapiteltakst, hvorefter store Ydelser af Skatter og Afgifter skal ske fra Landbruget til andre, et Forhold, som jeg senere skal komme ind paa. Efter min Mening er den væsentligste Del af det danske Landbrug i Grunden ikke interesseret i den kunstige Krigspris, der i Øjeblikket findes paa Korn, thi hvis man sammenligner de Tal, som udtrykker vor Avl, og de Tal, som udtrykker vor Indførsel, vil man se, at det er betydelige Mængder, der nu aarlig indføres af Kornvarer og Foderstoffer for at holde Bedriften vedlige. Sidste Aar indførte vi 18,7 Millioner Dobbeltcentner af Korn og Foderstoffer, medens vor Hjemmeavl kun androg 17,6 Millioner. Det viser, at en meget stor Del af det danske Landbrug, det mindre og mellemstore Landbrug, opfodrer 3—4 Gange saa meget i sin Bedrift hjemme, som de selv producerer, og derfor er de kun i ringe Grad interesserede i den kunstige Prisstigning, som Krigssituationen har skabt her i Landet paa Korn. Og den største Del af det mindre Landbrug har i al Almindelighed ikke haft større